

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

23. Quid nonnulli de tempore excidij Ierosolymitani senserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Quoto
mense &
die exusta.

Mense quinto, septima die mensis, iste est annus nonus decimus regis Balthazar Nabuzardan & c. & succendit domum Domini, & domum Regis, & c. v. 12. Sed communis & commoda horum locorū interpretatio est, quod facinori die septima initium, finem decima impostum. Sive quod Nona die septima è Rablata, se in viam dederit, decima in Urbem peruenit. Etius & Salianus explicant: sive quod septima venerit, & decima inter Mariana, Sa in hunc locum, Tostatus q. 8. Pradus Ezech. 4. Calender bræum, Volunt nonnulli, vt Lyranus excitatum die 7. incendium: etum: quod Abulensis non probat.

QVÆSTIO XXIII.

Quid nonnulli de tempore excidij Ierosolymitani senserint.

Iosephi
ra-
tiocinia.

1. Iosephus lib. 10. Antiq. cap. 8. sic scribit ex Rufini versione: Eusebii Iosephus Dauidicæ reges) viginti & vnus vsq; ad vltimum regem regnauit, que omnes annis nongentis & quatuordecim, mensibus sex, diebus quibus principatum tenuit, primus eorum Saul annis viginti, non tribu existens. Et paucis interiectis: Templum quoque succendit mensis in initio mensis anno vndecimo Sedecia regis, octauo decimo anno donosor. Et Templū ita crematum est, post trecetos & septuaginta annos, & dies 6. dieque 10. ex quo illud constat ædificatum. Abegressu autem in Ægypto tunc erant anni mille sexaginta duo, mensis 6. dieque 10. verò vsque ad vastationem Templi, omne tempus fuit annorum millium quinquaginta septem, mensium sex, dierum decem. Ex quo tempore est Adam, vsque ad ea, quæ prouenerunt Templo, anni sunt tria milia & septuaginti tredecim, mensis sex, dies decem. Hæc autem meliori stylo scribit Gelenius, qui regibus reddidit annos quingentos quatuordecim, & dies 470. à diluuiō ad casum Templi reponit 1950. sic enim habet Gelenius.

Responsum

2. De Iosephi ratiocinijs aduertendum 1. Templum non esse ante Neomenia quinti mensis: sed die septima, sive potius decima. 2. Annum octauum Nabuchodonosoris fuisse completum, quando templum conflagrauit. 3. Particulam illam temporis, sex mensium & decem dierum, Iosepho inculcatam, vix fidem mereri: hæc enim ratione mundi ætatis, exodus, Templi fundatio in finem antepenultimi mensis incidisset: inde enim sex mensis & decem dies

...que ad diem decimam quinti mensis Templi incendio nobilem. Scimus autem ex Genesi 7. vers. 11. die septimadecima mensis secundi cœpisse diluuium; anno sequenti mense secundo die vigesima septima finitum. ibid. cap. 8. vers. 14. et Egypto migratum die decima quinta primi mensis. Num. 33. vers. 3. Templum fundatum mense secundo, 3. Reg. 6. vers. 1. Quoniam pacto ex hisce terminis vsque ad diem 10. quinti mensis, sex menses, dies decem repetiri possunt, non video, nec vllum esse arbitror, qui nostro hoc æuo numeros annorum à Iosepho positos seruet, vt bene monet Sallianus ad an. m. 3447. num. 3. Quamuis enim omnes annos regum Iuda, quos à Templi fundacione vsque ad eius ruinam Scriptura enumerat integros putarem, eo tamen interuallo non vltra 30. & menses aliquot colligeremus. Sed & secum pugnat Iosephus dum asserit tempus regum Hebræorum fuisse 514. annorum: hinc enim tolle 10. annos Saluis, 40. Dauidis, non remanebunt nisi 451. quibus Templum durauerit; Iosephus autem 470. proponit.

3. Eusebius ait Templum ab initio ædificationis suæ donec incenderetur mansisse annis 442. quod ex iam dictis falsum esse dignoscitur. Admitto tamen, quod cum Clemente Alexandrino docet, ἡ λαινι Ierosolymitanam accidisse Olympiade 47.

4. Quirinus Iulius Hilarion, *sunt*, inquit, omnes anni à fabrica mundi vsque ad Salomonem quærenxit Saul regem III. M. CCC. successerunt deinde tempora regum per annos 514. à Saul, (cui dat annos 40.) vsque ad Sedeciam. Et paulo post ab origine mundi vsque ad finem Sedeciæ annos colligit 4314. Vnde apparet numeros apud eum corruptos esse, & Chronologis parum vtilis.

5. Iulianus Toletanus post 70. annorum seruitutem, Dario Hystaspis 34. annos admeritur, & sic à captis Ierosolymis vsque ad annum 2. Darij numerat annos 70. Chronicon Alexandrinum ait Templum stetit anno s. modò 425. modò 452. reges è tribu Iuda regnasse annis 479. seruitutem Babylonicam post annum vndecimum Sedeciæ cœpisse, anno 2. Darij Hystaspis deliisse. At verò ante fundatum Templum Dauid 40. Salomon 3. annos regnauerat: hosce 43. annos tolle de 479. remanebunt anni Templi 436. quod nec veritas, nec auctor Chronici probat. Est igitur in istis numeris error.

6. Nicephorus Constantinop. asserit Templum stetit annos 424. vel vt veritatis Anastasius 434. & addit: Vniuersi ab initio regni Salomonis sunt anni 445. que sunt *dogmata*, quia non nisi triennio regnum Salomonis Templi fabricam præcessit. Quod si à templo iam perfecto & dedicato vsque ad eiusdem ruinam 434. anni effluxissent, non procul à legitima Salomonis æra hic auctor desisteret: verum tot annos Templi perfecti duratio sibi vindicare nequit.

Eusebium ex parte errat.

Apud Hilarionem numeri corrupti.

Et apud Iulianum.

Et apud Niceph. Constant.

*Hebraorū
traditio
non inopia*

7. Hebræi in Chronico & Talmud primi Templi desolationem gisse volunt exeunte hebdomada dierum, exeunte anno sabbatico liturgiam finiente die nono Ab, vesperi. Imo singulis annis ea die quosdam versus in Synagogis violare solent, quibus lamentationes Ab, sub vesperam Sabbati, loaribo ministrante, hostem in iussu Dei Templi adyta penetrasse. Quam temporis notationem puro imaginatione maiorum, quam ex Iudaica temporum supputatione creati isti characteres euersti Templi, non tam Iudæorum aras confirmant, uertunt. Afferunt enim primum Templum non nisi 410. annos duratum autem 420. In priori, summos Sacerdotes octodecim sua tempora in posteriore plures trecentis. Quæ à veritate penitus abhorret. merus annorum, quibus ab hoc anno quarto Salomonis vsque ad Sedeciæ, singuli reges Scripturæ testimonio regnasse memorantur 420. excurrit. Ab anno sexto Darij, quo secunda Domus aboboluitur vsque ad euerstam à Tito Ierosolyma anni plures 580. elapsi sunt. Patet tur supputationes annorum Iudaicæ refelli ab eo, qui prædictis actibus usus, dixerit Templum euersti ceptum anno sabbatico, die nono Ab, bati vesperi, vulgari Luna nona mensis ab loaribo ministrante, equidem quosdam Neotericorum multum operæ in eo ponere, nes Hieraticos eo modo à Salomone vel Ezechia, vsque ad Templum deducant, quo præfectura loarib die nona ab anno decimo buchodonosoris Liturgiam claudat sed in hoc negotio, non abuterentur ratur ordines illos sub Manassæ rursus turbatos, neque vlli memorantur stare, quando & quomodo vices illæ sacrorum ministrorum restiterint, & vsque ad Templi excidium prorogata. Nec tamen eorum contemptor, qui hæc latius tractare, & exactius ad calculos reuocauerint.

*Rationes
Hebraorū
falsæ.*

*Templum
fictis non
solum an-
nis 410.*

8. Hisce præmissis, ad ea tandem venio, quæ potissimum hoc loco solent: nempe quot annos reuera Templum durauerit; quot annos Christum coniderit. De priori constans est Christianorum sententia Iudæos errare, qui Templo non nisi 410. annos attribuunt. Eiusmodi annis, quos Scriptura singulis regibus Iuda inscribit colliguntur, ad Roboam, ad Sedeciæ finem anni 393. mensis 6. dies decem, 199. temporis particula, quam Athalia ex anno suæ tyrannidis sepepauit sit. His adde 37. à fundato Templo ad Roboam siue Ieroboam I. Israelitidis regem elapsos, conficies annos Templi 420. mensis 3. vt ostendi 3. Reg. 14. quæst. 9. Hinc fit, vt quidam non solum Iudæi, sed etiam Christiani, quod de hac summa 20. surripiant, sed à iactis Templi factis

H. I. P. R.

*horo
vet. J.*

*horo
vet. J.*

neque cum meis rationibus pugnat, ea Hebræorum traditio, qua Templi ingressus Chaldæis, desinente anno Sabbatico, die Sabbati vespere mensis Ab profanatum credunt, & quotannis vociferantur. Est enim ratio, quam Clavius tradit, iuxta motus communes Nouissimum ante Christi æram 590. die 22. Julij, hora 5. deprehendatur: probabile enim tempestate initia mensium biduo circiter à motibus cœlestibus quæ abfuisse, & sic die 2. Augusti sub vesperam Chaldæos in Templum ingressi sequenti, Luna vulgari 10. mensis quinti, Templum conflagrasse, si conatus placuerint, liberè explodat. Mea supputatio aliunde quam ab ista causa traditione pendet.

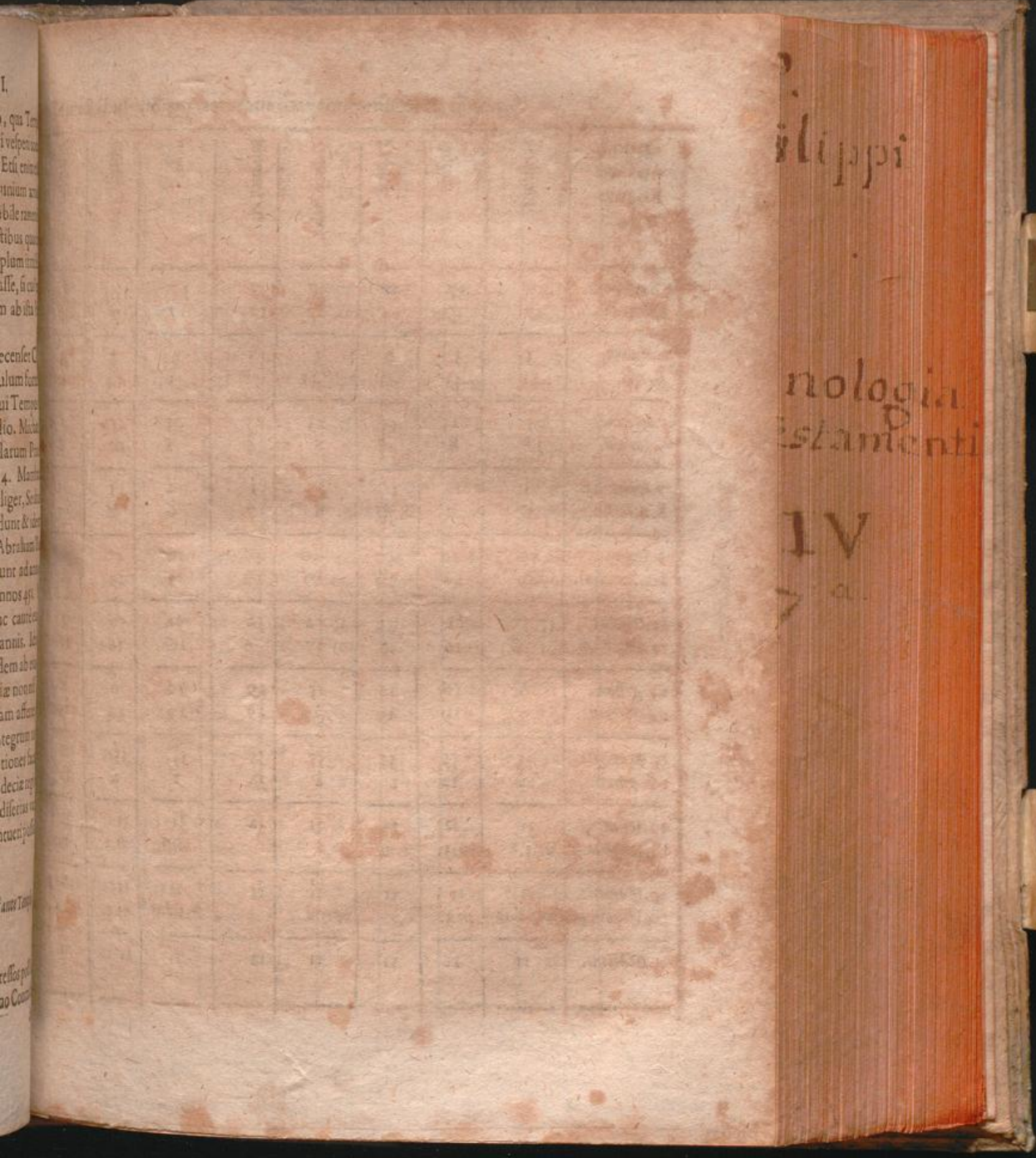
*Supputa-
tiones se-
ctariorum.*

12. Varias de annis Templi Sectariorum opiniones recendit Pauuel. Consilij Chron. Scopulo 6. his verbis. Ad hunc scopulum experti & passi sunt hi infra scripti Nauræ. David Pareus, qui Templi usque ad excidium eiusdem definit annis 419. & dimidio. Michaeliterus, qui id determinat annis 422. Reinholdus auctor Tabularum Prætorum habet annos 423. Ioannes Funccius id definit annis 414. Martini roaldus id extendit ad annos 426. Schubertus Iosephus Scaliger, Scapularius & Hugo Bruchtonius quam proximè ad scopum accedunt & de tempore stantis Templi annis 427. definiunt. David Chytræus, & Abrahamus Bibliander ad annos peruenit 432. Henricus Pantaleon ad annos 440. Martinus Lutherus ad annos usque 460. processit. Scopulum hunc caeteri Gerhardus Mercator, qui nobiscum id tempus definit 428. annis. Ioannes Temporarius &c. Hæc ille. De annis Templi equidem ad computationem non abnuo: ei verò minime assentior, dum Ezechie novem annos regni, & Manassi 54. tantum impertit, nec idoneam causam adducit in hisce regibus numerum sacris consignatum tabulis integrum impertiat. Idem in Iosia & alijs nonnullis quilibet ob priuatas rationes facit. Deinde ab annis 428. Templo attributis vndecim Sedecie regni addit, quem ego includo. Vt autem vno quasi aspectu, lector, differat auctorum de annis regum Iuda stante Templo sententias interuenientibus tibi Synopsis exhibeo.

Hic est Synopsis annorum, quos varij auctores, regibus Iuda, stante Templo, diserte attribuerunt.

*Cassianus
Nicaphor.
Beda &c.*

13. Nicephorus Constantinopol. præter annos hic expressos per interregnum 30. annorum ponit, Chronicon, quod Hermanno Cassiano

Philippi

nologia
estamenti

IV

Ordo & nomina Regum Iuda.	Scriptura.	Eusebii.	Sulpicij.	Q. Julij Hilarij.	Iuliani Tol.	Isidori.	Cyprian. Alex.	Mariani Scoti.
1. Salomon.	37	37	37	37	37	37	37	37
2. Roboam.	17	17	16	17	17	17	17	17
3. Abiam.	3	3	6	3	3	3	3	3
4. Asa.	41	41	41	41	41	41	44	41
5. Iosaphat.	25	25	25	25	25	25	25	25
6. Ioram.	8	8	18	8	8	8	10	8
7. Ochozias.	1	1	1	1	1	1	1	1
8. Athalia.	6	7	8. fere	6	7	6	6	6
9. Ios.	40	40	40	40	40	40	40	40
10. Amasias.	29	29	29	29	29	29	29	29
11. Ozias.	52	52	52	52	52	52	52	52
12. Ioatham.	16	16	16	17	6	16	16	16
13. Achaz.	16	16	16	15	29	16	16	16
14. Ezechias.	29	29	29	29	29	29	29	29
15. Manasses.	55	55	55	55	55	55	55	55
16. Amon.	2	12	2	2	12	2	2	2
17. Iosias.	31	32	21	31	32	31	31	31
18. Ioachaz.	m. 3.	m. 3.	3. m.	m. 3.		m. 6.	m. 3.	3. m.
19. Ioakim.	11	11	11	11	11	11	11	11
20. Iehonias.	m. 3. d. 10	m. 3.		m. 3. d. 10		m. 3. d. 10	m. 3.	m. 3. d. 10
21. Sedecias.	11	11	11	11	11	11	11	11

Chiron. Alex.	Martini Scotti.	Schaffsburg.	Vincenzi.	Honorij Aug.	Gordoni.	Tornilli.	Silvani.	Petrucci.	Paludani.	Antonij.
37 17	37 17	37 17	37 17	37 17	37 17	37 17	37 17	37 17	37 17	37 17
3 41	3 41	3 41	3 41	3 41	3 41	3 41	3 41	3 41	3 41	3 41
25 8	25 8	25 8	25 8	25 8	25 8	25 5	25 5	25 4	25 11.m.6.	25 8
1 6	1 6	1 7	1 6	1 7	1 6	0 6	0 6	1 6	1 6.m.4.	0 6
40 29	40 28	40 29	40 29	40 29	40 29	40 29	40 29	40 29	40 29	40 29
52 16	52 16	52 16	52 16	52 16	52 16	52 16	52 16	52 16	52 16	52 16
16 29	16 29	16 29	16 29	16 28	16 29	15 29	15 29	14 29	15 29	15 29
55 2	55 2	55 2	55 2	55 2	55 2	55 2	55 2	55 2	55 1.m.6.	55 2
31 m.3.	31 m.3.	31 m.3.	31 m.3.	31 m.3.	31 m.3.	31 0	31 0	31 m.3.	30.m.9 m.3.	31
6 m.4.	11 m.4.	11 m.3.	11 m.3.	11 m.3.	11 m.3.	21	21	11 m.3.d.10	10.m.7 m.3.d.10	11
11	11	11	11	11	11			11	11	11

Parte 2. pag. 208.

Alippi
nologia
testamenti

IV

Synopsis annorum, quos varij auctores, regibus Juda hinc adscribunt, ab anno 4. Salomonis inclusivè. 4. Reg. q. 23, num. 12.

Ordo & Nomina Regum Iuda.	Scriptura.	Eusebii.	Salp. i.	Q. Julius Hilar.	Juliani Tol.	Beida.	Chiron Alex.	Martinus Scot.	Schafsburg.	Vincenij.	Honorij Aug.	Gordoni.	Tornelli.	Saloni.	Pitavi.	Paludani.	Athor.
1. Salomon.	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37
2. Roboam.	17	17	16	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
3. Abiam.	3	3	6	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4. Asa.	41	41	41	41	41	41	44	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41
5. Iosaphat.	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
6. Ioram.	8	8	18	8	8	8	10	8	8	8	8	8	5	5	4	11. m. 6.	8
7. Ochozias.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0
8. Athalia.	6	7	8. fere	6	7	6	6	6	7	6	7	6	6	6	6	6. m. 4.	6
9. Ios.	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40
10. Amasias.	29	29	29	29	29	29	29	29	28	29	29	29	29	29	29	29	29
11. Ozias.	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52	52
12. Ioatham.	16	16	16	17	6	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
13. Achaz.	16	16	16	15	29	16	16	16	16	16	16	16	15	15	14	15	15
14. Ezechias	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	28	29	29	29	29	29	29
15. Manasses.	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55	55
16. Amon.	2	12	2	2	12	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1. m. 6.	2
17. Iosias.	31	32	21	31	32	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	30. m. 9	31
18. Ioachaz.	m. 3.	m. 3.	3. m.	m. 3.		m. 6.	m. 3.	m. 3.	m. 3.	m. 3.	m. 3.	m. 3.	0	0	m. 3.	m. 3.	
19. Ioachim.	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	21	21	11	10. m. 7	11
20. Iehonias	m. 3. d. 10	m. 3.		m. 3. d. 10		m. 3. d. 10	m. 3.	m. 4.		m. 3.	m. 3.	m. 3.	21	21	m. 3. d. 10	m. 3. d. 10	
21. Sedecias.	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11

Parte 2. pag. 208.

12
H. Phi

hro
vet. Te

^

12

ntur
pretere
mo: cu
10 an
Reg. q. q.
tate ad
tate ad
allianu
mo 3.
3, sub
moos 2
ente. E
nam de
unc en
teem a
14-
Ano
imone
Veri
Ab C
primo
Ez
Ann
A di
Ez
Nati
A pr
A de
Ab e
Ab in
Ab a
A T
Ab e
A T
Ab i
atunre
Ann
Ann

bitur est Opusculum Bedæ de 6. ætatibus, proinde Hermannum hoc loco
 prætereo. Mirum est, quod Marianus Scotus sex tantum annos deputer Ioaki-
 mo: cum alias annos regum in Scriptura notatos fideliter referat, & Templo
 427 annos attribuat. Hinc Mariani Codex mutilus esse videtur. Abulensis 4-
 Reg. q. 6. numeros sacra pagina contentos seruat, vsque ad Ezechiam, nec satis
 curat aduerso, vtrum postea paululum imminuat. Achazo, annos quindecim
 prætaxat Chronologicos accensui, quot ei deputant Hilarion, Tornius, et
 Callianus, Paludanus: possunt tamen ei sedecim contribui, si dicamus Ezechiam
 anno 3. Osee, cum parente in regni consortium venisse; mortuo deinde Achazo,
 sub finem anni quarti Osee solum regno potiri cœpisse, illudque deinceps
 annos 29. administrasse. Sic expugnata fuerit Samaria anno Osee nono desinente,
 Ezechia sexto ineunte. Hæc addo, ne quis forte existimet mihi legiti-
 mam defuisse causam plures quam 427. annos stanti Templo tribuendi. Ad
 hoc enim modum recurrere possem, si forte Ioachazo, Ioakimo, Iechonia
 regem anni solummodo Chronologici deberentur.

14. Ierosolymis flammæ subiecit Nabuzardan.

Anno æræ mundi Constantinopolitanæ quater millesimo ducentesimo de-
 cimo nono desinente.

Periodi Iulianæ quater millesimo centesimo vigesimo quarto labente.

Ab Orbe condito, vt reor, ter millesimo quadringentesimo quinquagesimo
 primo currente.

Æræ mundi Iudaicæ ter millesimo centesimo septuagesimo primo desinente.

Anno Sabbatico necdum finito, die de cima mensis Ab.

A diluuiio, millesimo septingentesimo nonagesimo quinto currente.

Æræ Babylonicæ millesimo sexcentesimo quadragésimo quarto.

Nati Abrahæ millesimo quadringentesimo decimo tertio.

A promissione millesimo trecentesimo trigésimo octauo.

A descensu in Egyptum millesimo centesimo vigesimo tertio.

Ab exitu de Egypto, nongentesimo octauo currente.

Ab ingressu in Terram, octingentesimo sexagesimo octauo currente.

Ab agrorum legali cultura octingentesimo sexagesimo primo desinente.

A Troia capta quingentesimo nonagesimo quinto incepto.

Ab exorto cornu Dauid, quadringentesimo septuagesimo primo elapso.

A Templi fundatione quadringentesimo vicesimo octauo expleto.

Ab initio regni Israel trecentesimo nonagesimo primo, absoluto, aut saltem
 ætate.

Anno tertio Olympiadis quadragésimæ septimæ, inchoato.

Anno Iphiti centesimo octuagesimo septimo oriente.

Vrbis

Quand
 euerfa Ie
 rosolyma.

ilippi

nologia
 testamenti

IV

7

Vrbis conditæ centesimo sexagesimo quarto fluente.

Nabonassari centesimo quinquagesimo octavo die decima ebraeorum.

Ab anno sexto Ezechiaz inclusi uè, quo regnum Israel excisum est, centesimo quinto, vel inchoato vel instante.

Ante Christi æram quingentesimo nonagesimo labente, Augustinus

IV. REGVM XXV. v. 17.

Quando
carcer la-
xatus le-
chonia ex
Hebraeorum
computo.

1. Factum est uero in anno trigesimo septimo transmigrations loachin regis in duodecimo vigesima septima die mensis, subleuauit Euilmerodach rex Babylonis regnare cepit, caput loachin &c. Hoc vigesima quinta die factum curritur, cap. 2. v. 31. Quam apparentem dierum anilogiam, ut explicent Hebraei Seder cap. 28. dicunt 25. die mensis duodecimi Nabuchodonosor tenuisse, ac sepulture datum, die 26. cadauer illius iussu Euilmerodachis erutum & cum dedecore huc illuc raptatum, die 27. libertatem lechoniam. Mariana in hunc locum, ex Dauid Kimhi ait, Nabuchodonosor 25. mortuum, sequenti sepultum, 27. lechoniam de carcere ductum, anno m. 3472. num. 31. opinatur lechoniam die 25. vinculis & carcere die 26. funeri Nabuchodonosoris vacatum, vigesima autem septima die insigniter honoratum. Quæ & Sanctij interpretatio uideretur esse, generaliore horum dierum conciliationem insinuat, dum subiungit, cepit, die 25. lechonia, quia tunc eleuari cepit, cum emerisset vinculis, die 27. quia tunc honores illos consecutus est, quos prius animo designat. Euilmerodach per hoc negotium vigesima quinta die mensis Adar ceptum fuerit, die septima ad finem perductum, ut in simili dixi hoc cap. v. 8.

Prior sup-
putatio.

2. Equidem vix capio, qui exiguo bidui aut tridui ipatio parentis & apparari & celebrari potuerint: crediderim potius anno vigesimo transmigrations Nabuchodonosorem aliquanto tempore prius eodem mense duodecimo lechonias die 25. in libertatem assereretur, & a 7. die præ alijs exteris regibus honorem Babylone adipisceretur, anno parentis Euilmerodach currente, ut bene insinuat Gordonus in suis Tabulis.

3. Rectè hoc loco monent nonnulli interpretes, istum mensem non referri ad finem annorum Transmigrationis accurate computatum, sed ad exitum anni sacri, ut idem sit mensis duodecimus, cum nunc datur nuncupatur. Pari modo reliqui menses ad annum sacrum accipiendi sunt. Mensis quartus est quem Tamutz appellant, quem

Ab, septimus Tisri.